இனிமையான குழந்தைகளே! பாபா தான் சத்குரு ரூபத்தில் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு கேரண்டி (உத்திரவாதம்) அளிக்கிறார், குழந்தைகளே, நான் உங்களை என்னோடு கூடவே திரும்ப அழைத்துச் செல்வேன். இந்த உத்திரவாதத்தை (கேரண்டி) வேறு எந்த ஒரு தேகதாரியும் கொடுக்க முடியாது.

கேள்வி : குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் கதை எப்போது முடிவடையும்?

பதில் : நீங்கள் எப்போது ஃபரிஸ்தாவாக ஆகிவிடுகிறீர்களோ, அப்போது கதை முடிந்துவிடும் பதீதர்களுக்குத் தான் கதை சொல்லப்படுகின்றது. பாவனமாகி விட்டீர்களானால் கதைக்கான அவசியம் கிடையாது. அதனால் சூட்சும வதனத்தில் சங்கர் பார்வதிக்குக் கதை சொன்னார் என்று சொல்வதெல்லாம் தவறாகும்.

கேள்வி : சிவபாபாவின் மகிமைகளில் எந்த ஒரு சொல் சரியானது, எது தவறு?

பதில் : சிவபாபாவை அபோக்தா (எதையும் அனுபவிக்காதவர்), அஸோச்தா (யோசிக்காதவர்), கரன்கராவன்ஹார் (செய்பவர், செய்விப்பவர்) எனச் சொல்வது சரியானது. மற்றப்படி அகர்த்தா (கர்மம் செய்யாதவர்) எனச் சொல்வது தவறு. ஏனென்றால் அவர் பதீதர்களைப் பாவனமாக்கும் கர்மத்தைச் செய்கிறார்.

பாடல் : ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டுக் கீழே இறங்கி வாருங்கள்.......

ஓம் சாந்தி. இது குழந்தைகளின் அழைப்பு - பாபா, இப்போது வாருங்கள். ஏனென்றால் நாங்கள் மீண்டும் இராவண ராஜ்யத்தில் துக்கத்தில் இருக்கிறோம். மறுபடியும் மாயாவின் நிழல் படிந்துவிட்டது. அதாவது 5 விகாரங்களாகிய இராவணன் எங்களை மிகவும் துக்கம் நிறைந்தவர்களாக ஆக்கி விட்டுள்ளான். பதிலுக்கு பாபா சொல்கிறார், ஆம் குழந்தைகளே! இதுவோ எனது கடமை. இதை நிச்சயமாக இங்கே வந்து தான் சொல்வார் இல்லையா? ஆம் குழந்தைகளே, எப்போதெல்லாம் பூமியில் பாரதவாசிகள் முற்றிலும் பிரஷ்டாச்சாரி (மிகக் கீழானவர்களாக) துக்கம் நிறைந்தவர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள், சத்கதிக்காக எவ்வளவு குருக்களை அமர்த்திக் கொள்கின்றனர்! ஆனால் அவர்கள் யாருக்கும் சத்கதி அளிப்பதில்லை. பார்வையற்றவர்கள் அனைவருக்குமே ஊன்றுகோலாக ஒரே ஒரு பிரபு மட்டுமே தான் இருக்கிறார். முதன்-முதலில் பாபா ஜென்மம் கொடுக்கிறார், அதாவது தத்தெடுக்கிறார். குரு சத்கதி அளிக்கிறார். இப்போது யாரும் சத்கதி அளிப்பதும் இல்லை, பாபா என்று (மனிதர்களுக்குள்) யாரும் கிடையாது. இப்போது நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், பரமபிதா பரமாத்மா நம்முடைய பாபாவாகவும் இருக்கிறார், குருவாகவும் இருக்கிறார். அவர் ஒருவரைத் தான் சத்குரு, சத்யமான பாபா எனச் சொல்கின்றனர். அவர் சத்யமான பாபா. அவர் சுப்ரீம் (மிக மேலானவர்) எனச் சொல்லப்படுகின்றார். சத்குருவாகவும் இருக்கிறார். உடன் அழைத்துச் செல்கிறார். உத்திரவாதம் உள்ளது, வேறு எந்த ஒரு குருவும் ஒருபோதும் உத்திரவாதம் தர மாட்டார், நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களைத் திரும்ப அழைத்துச் செல்வேன் என்று. அவர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. இவை அனைத்தும் புதிய விஷயங்களாகும். நீங்கள் எப்போது இவரை (பிரம்மாவை)ப் பார்க்கிறீர்களோ, அப்போது புத்தியில் சிவனை நினைவு செய்ய வேண்டும். அவர் தான் தந்தை, ஆசிரியர், குருவாக இருக்கிறார். மனிதர்கள் யாராவது குரு வைத்துக் கொள்கின்றனர், ஆசிரியர் வைத்துக் கொள்கின்றனர் என்றால் அவர்களின் சரீரத்தைத் தான் பார்க்கின்றனர். ஆத்மா தான் வெவ்வேறு சரீரங்களை தாரணை செய்து வித-விதமான பெயர்-வடிவம், தேசம், காலத்தில் செல்கின்றது. நல்லது, பாபாவோ ஒருவர் தான், அவர் ஒரு முறை தான் வருகிறார். அவரோ புனர்ஜென்மம் எடுப்பதில்லை. சம்ஸ்காரமோ ஆத்மாவில் உள்ளது. அது எப்போது சரீரத்தை தாரணை செய்கிறதோ, அப்போது குலத்தின் பிரிவுகள் ஏற்படும் இல்லையா? குழந்தைகள் நீங்கள் பாபாவின் மகிமையைப் பாடுகிறீர்கள் - அவர் நிராகார், ஒருபோதும் சாகார சரீரத்தை எடுப்பதில்லை. சிவனுக்குத் தனக்கென்று சரீரமோ கிடையாது. ஆனால் ஞானக்கடல், பதீதபாவனன், சத்குரு மற்றும் பாபாவாகவும் இருக்கிறார், இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார். அவர் பிரம்மாண்டத்திற்கு, முழு உலகத்திற்கும் எஜமானர். அவர் தான் சொர்க்கத்தின் அதிகாரியாக ஆக்குவார் இல்லையா? சரீரதாரி அவ்வாறு ஆக்க முடியாது. குழந்தைகள் இல்லாமல் தந்தையை யாரும் அறிய மாட்டார்கள். நீங்கள் சொல்வீர்கள், பரமாத்மா எங்களுக்குப் படிப்பு சொல்லித் தருகிறார் என்று. அப்போது அவர்கள் சொல்வார்கள், இதுவோ எந்த ஒரு சாஸ்திரத்திலும் இல்லை-நிராகார் பரமபிதா பரமாத்மா சரீரத்தில் வருகிறார் என்று. அட, சிவஜெயந்தி பாடப்படுகின்றது. பாடலிலும்

சொல்லப்பட்டுள்ளது, ரூபத்தை மாற்றிக் கொண்டு வாருங்கள். ஆக, அவர் எந்த சரீரத்தில், எந்த ரூபத்தில் வந்தார்? உங்களுடைய இந்த சரீரம் கர்ம பந்தனத்தின் சரீரம். நல்ல கர்மத்தினால் நல்ல பதவி, தீய கர்மத்தினால் கீழான பதவி. இவருக்கோ அதுபோல் சொல்ல மாட்டார்கள். மனிதர்களோ புனர்ஜென்மம் அவசியம் எடுக்கின்றனர். பாபா எடுப்பதில்லை. அவர் இந்த சரீரத்தில் பிரவேசமாகி யிருக்கிறார். சொல்லவும் செய்கின்றனர், சிவபாபா பிரம்மா மூலம் ஸ்தாபனை செய்கிறார். சிவனோ நிராகாராக உள்ளார், பிரம்மா மூலம் எவ்வாறு செய்கிறார்? மேலிருந்து பிரேரணை (தூண்டுதல்) கொடுக் கிறாரா? பதீத் உலகத்தில் வருகிறார் என்றால் எந்த சரீரத்தில் வருவது, இராஜயோகம் கற்றுத் தருவதற்கு? குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபா வந்திருக்கிறார். நாம் அவரிடமிருந்து ஞானம் கேட்கிறோம். அவர் இந்த பிரம்மாவின் வாயின் மூலம் சொல்கிறார். மற்ற அனைவரும் தேகதாரி குருவின் பெயரைச் சொல்வார்கள். நீங்கள் அறிவீர்கள், நிராகார் சிவன் நம்முடைய பாபா. முதலாவதாக பாபா-ஜென்மம் கொடுப்பவர் வேண்டும். சிவபாபா பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலம் தத்தெடுக்கிறார். பிரஜாபிதாவுக்கு சரீர சம்பந்தத்தில் (விகாரத்தினால்) இவ்வளவு குழந்தைகள் இருக்க முடியாது. பிரஜாபிதா பிரம்மாவுக்கோ எண்ணற்ற குழந்தைகள்! பிராமண குலம் மிகப்பெரிய குலமாகும். அந்த பிராமணர்கள் பிறகு தேவதை ஆவார்கள். எப்போது தேவதையாகிறார்களோ, அப்போது தத்தெடுத்தல் இருக்காது. தத்தெடுத்தல் என்பது இப்போது தான். எவ்வளவு பிராமணர்கள்!

குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் சிவபாபாவிடம் வந்திருக்கிறோம். அவர் தான் ஞானம் நிறைந்தவர். அவர் சொல்கிறார், குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தான் ஞானம் சொல்கிறேன். எனக்கு என்னுடைய சரீரம் என்று எதுவும் கிடையாது. சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால் எப்படி சிவபாபா வந்தார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. சிவராத்திரி என்று சொல்லவும் செய்கின்றனர். இராத்திரியில் கிருஷ்ணரின் ஜென்மத்தையும் காட்டுகின்றனர். சிவஜெயந்திக்குப் பிறகு உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் ஜென்மம் ஏற்படுகின்றது. சிவனுடைய ஜென்மமோ சங்கமயுகத்தில். பிரம்மாவின் இரவு முடிவடைந்து பிறகு பகல் ஆரம்பமாகின்றது. அதே சங்கமயுகத்தில் பாபா வருகிறார். இது எல்லையற்ற இரவு. அது எல்லைக்குட் பட்டது. அரைக்கல்பம் பகல், அரைக்கல்பம் இரவு. பக்தி மார்க்கத்தில் அல்லல் பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கின்றனர். பகவான் கிடைக்கவில்லை என்றால் இருள் என்று ஆகிறது இல்லையா? முற்றிலும் புத்தியற்றவர்களாக உள்ளனர். பரமபிதா பரமாத்மா மேலே இருப்பதாகப் பாடவும் செய்கின்றனர். பிறகு சொல்கிறார்கள், தீர்த்த யாத்திரையிலும் கூட பகவான் கிடைப்பார், தான புண்ணியத்தாலும் கிடைப்பார் என்று. எவ்வளவு காலம் நீங்கள் ஏமாற்றமடைந்தீர்கள்! அநேக வழிமுறைகள்-அதனால் பக்தி மார்க்கம் என்பது பிரம்மாவின் இரவு எனச் சொல்லப்படுகின்றது. ஏமாற்றம் அடைந்து-அடைந்தே துர்கதியடைந்து பாவாத்மா ஆகிவிட்டனர். விகாரத்தினால் பிறக்கிறவர்கள் தான் பாவாத்மா எனப்படுகிறார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் விகாரத்தினால் பிறந்தார் என்று நீங்கள் சொல்லமாட்டீர்கள். அவரோ யோகபலத்தினால் பிறக்கிறார். இந்த விஷயங்களை பாரதவாசிகள், இல்லற தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிய நீங்கள் தான் அறிவீர்கள். சந்நியாசிகளுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதும் இல்லை.

பாபா சொல்கிறார், செல்லக் குழந்தைகளே, சத்யுகத்தில் நீங்கள் தூய்மையான இல்லற மார்க்கத்தில் இருந்தீர்கள். பிறகு மறுபிறவி எடுத்து-எடுத்தே பதீத்தமாகவும் ஆகிவிடுகிறீர்கள். பாரதம் தூய்மையாக இருந்தது. தேவதைகளின் இராஜ்யம் இருந்தது. அங்கே சாந்தியும் இருந்தது. சாந்தி இருப்பது சாந்திதாம், நிர்வாண்தாமத்தில். ஆனால் சத்யுகத்திலும் கூட உங்களுக்கு ஆஸ்தி கிடைத்துள்ளது. அதனால் அங்கே ஒருபோதும் அசாந்தியில் வரவே மாட்டார்கள். ஒருவர் மற்றவருக்கு துக்கம் கொடுத்து ஒருபோதும் அமைதியற்றவராக ஆக்க மாட்டார்கள். யாரும் யாருக்கும் துக்கம் கொடுப்பதில்லை. இங்கோ குழந்தைகளும் கூட தாய்-தந்தைக்கு துக்கம் கொடுத்து அமைதியற்றவர்களாக ஆக்கி விடுகிறார்கள். இப்போது நீங்கள் சாந்தியின் கடலிடமிருந்து ஆஸ்தி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அங்கே எந்த ஒரு சண்டை-சச்சரவும் இருக்காது. இங்கேயும் கூட உங்களுக்கு அந்த நிலமை இருக்க வேண்டும். உங்களுக்குள் ஒருவருக் கொருவர் உப்புத் தண்ணீராக (வெறுக்கத்தக்கவராக) இருக்கக்கூடாது. முதல்-முதலில் இந்த நிச்சயம் வேண்டும்-எல்லையற்ற தந்தை வந்து விட்டுள்ளார். நம்மை துக்க உலகத்திலிருந்து வீட்டுக்கு நிச்சயமாக அழைத்துச் செல்வார். சத்யுகத்திலோ பாபா வருவதில்லை. இங்கே வந்து இந்த ஜன்னல்களின் (பிரம்மாவின் கண்கள்) வழியாக உங்களைப் பார்க்கின்றார். இவருடைய ஆத்மாவும் பார்க்கிறது. சிவபாபாவும் பார்க்கிறார். ஒரு சரீரத்தில் இரண்டு ஆத்மாக்கள் எப்படி இருக்க முடியும்? மனிதர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். அட, நீங்கள் பிராமணர்களுக்கு உணவு தருகிறீர்கள். கணவனின் அல்லது தந்தையின் ஆத்மாவை அழைக்கிறீர்கள். அந்த ஆத்மா வந்து பேசுகிறது. அதனிடம் கேள்வி கேட்கின்றனர் என்றால் இரண்டு

ஆத்மாக்கள் ஆகின்றன இல்லையா? பாபா சொல்கிறார், அந்த ஆத்மாக்கள் வந்து அமர்வதில்லை. இது நடக்க முடியாதது. பாபாவுக்கோ தனக்கென சரீரம் கிடையாது. அவரால் வர முடியும் இல்லையா? 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் கூட நான் இதுபோல் சொல்லியிருந்தேன்-சாதாரண வயோதிகர் சரீரத்தில் பாகீரத், அதாவது பாக்கியசாலி ரதத்தில் வருகிறேன். நிச்சயமாக மனிதரின் உடலில் தான் வருவார், அல்லது காளை மாட்டின் மீது வருவாரா என்ன? சங்கருக்கு அல்லது சங்கர்-பார்வதிக்கு பூஜை செய்கின்றனர் என்றால் நான் சாட்சாத்காரம் செய்விக்கிறேன். மற்றபடி சங்கர் பார்வதிக்குக் கதை சொன்னார் எனக் காட்டுவதெல்லாம் பொய்யாகும். சங்கர் ஏன் கதை சொல்வார்? சூட்சுமவதனத்திலோ அதற்கான தேவையே இல்லை. நீங்கள் ஃபரிஸ்தா ஆகிவிட்டீர்கள் என்றால் கதை முடிவடைந்து விடும். பதீதர்களைப் பாவனமாக்குவதற்காகவே கதை சொல்லப்படுகின்றது. பாபா கதை சொல்கிறார், அமரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக, தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்குகின்றார். அமரலோகம் என்று சொல்லப்படுவது சத்யுகம். இது மரண உலகமாகும்.

இன்று பாபா கேட்டார், சிவபாபா ஸ்நானம் செய்கிறாரா? பாப்தாதா செய்கிறார் என்று பதில் சொன்னார். நான் சொன்னேன், ஸ்நானமோ தாதா செய்கிறார் இல்லையா? சிவன் எதற்காகச் செய்வார்? அவர் கழிவறை செல்ல வேண்டியதில்லை, ஸ்நானம் செய்வதற்கு! சிவனோ அபோக்தா (எதையும் அனுபவிப்பதில்லை). இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். அவர் தூய்மையற்றவராக ஆவதே இல்லையே, ஸ்நானம் செய்வதற்கு! அவர் வருவதே பதீதர்களைப் பாவனமாக்குவதற்கு. கரன் கராவன்ஹார் (செய்பவர், செய்விப்பவர்), அபோக்தா (எதையும் அனுபவிக்காதவர்), அஸோச்தா (எதையும் யோசிக்காதவர்). ஆனால் அகர்த்தா (செயலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்) எனச் சொல்வது தவறாகி விடுகின்றது. பதீதர்களைப் பாவனமாக்குகிறார் இல்லையா? அவர் கரன் கராவன்ஹார். (இருமல் வந்தது) இவருடைய ஆத்மாவின் சரீர ரூபக் கருவி பழுதாகி விட்டிருந்தால் சிவபாபா என்ன செய்வார்? சிவபாபாவின் வாத்தியக்கருவி பழுதடைந்துள்ளது என நீங்கள் சொல்ல மாட்டீர்கள். இந்த சரீரம் அவருடையது அல்ல. கடனாகப் பெறப்பட்டதாகும். கடனாகப் பெறப்பட்ட பொருள் உடைந்து போனால் அதற்கு உரியவருடையதும் உடைந்து போகும் இல்லையா? சிவபாபா இந்த சரீரத்திற்கு உரியவர் அல்ல. உரியவர் இந்த பிரம்மா. அவர் சிவபாபா இதை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். இது பாக்கியசாலி ரதம். காளை மாடு ஒன்று தான். பிறகு கௌமுக் என்றும் சொல்கின்றனர். பாபா சொல்கிறார், பெண் குழந்தைகளில் ஒரு சிலர் அவ்வளவு திறமைசாலிகள் அல்ல. யாரையாவது முன்னேறச் செய்ய வேண்டுமானால் நான் குழந்தைகளுக்குள் சென்று அவர்களை முன்னேற்றுகின்றேன். பதீத் உலகத்தில், பதீத் சரீரத்தில் வரவேண்டியதாகிறது. ஆக, யாருக்காவது நன்மை செய்ய வேண்டுமாயின் குழந்தைகளுக்குள் பிரவேச மாகின்றேன். குழந்தைகள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களையும் விட அந்த கேட்பவர்கள் மிகவும் திறமைசாலிகளாக ஆகிவிடுகின்றனர். பாபாவின் உதவி கிடைக்கின்றது. ஒன்று நிச்சயபுத்தி, இரண்டாவது திருஷ்டி கிடைக்கின்றது. பாபா சொல்கிறார், நான் பிரவேசமாக முடியும், நான் சர்வவியாபி அல்ல. என்னை பகுரூபி (பல ரூபங்கள் எடுப்பவர்) என்று ஏன் சொல்கின்றனர்? ஒருவர் யாருக்குப் பூஜை செய்கிறாரோ, அவருடைய சாட்சாத்கரத்தை செய்விக்கிறேன். சாட்சாத்காரத்தில் முன்னாலேயே வந்து கொண்டிருப்பது போல பார்க்கின்றனர். விஷ்ணுவின் சாட்சாத்காரம் கிடைக்கின்றது, விஷ்ணு சைதன்யமாகி விடுகின்றார். தலையில் கை வைக்கின்றனர். சொல்கின்றனர், சதுர்புஜத்தின் காட்சி கிடைத்தது என்று. ஆனால் அதனால் பயன் என்ன? எதுவும் இல்லை. மனம் குஷி அடைந்தது-எனக்கு பகவானின் காட்சி கிடைத்தது- அவ்வளவு தான். பக்தியில் காட்சிகள் அநேகம் கிடைக்கின்றன. ஆனால் இதனால் சத்கதி அடைவதில்லை. சத்கதி அளிப்பவர் என்று பாடுகின்றனர் என்றால் பதீதபாவனர் ஒருவர் தான். விஷ்ணுவாக இருக்க முடியாது. அவர் தந்தையாக இருக்க முடியாது. தந்தை ஒருவர், பிறகு அவருடைய குழந்தையும் ஒருவர்-பிரஜாபிதா பிரம்மா. பிரஜாபிதா விஷ்ணு அல்லது சங்கர் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். பிரஜாபிதா ஒருவர், பிறகு அவர் மூலம் பிராமணர்கள் தத்தெடுக்கப்படுகின்றனர். குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் முதலில் பிராமணர் ஆகிறோம். பிறகு தேவதை ஆகிறோம். பிராமணர்களின் மாலையை மிகச்சரியாக உருவாக்க முடியாது. ஏனெனில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. சிலர் கீழே விழுந்து கொண்டும் சிலர் இறந்து கொண்டும் இருக்கின்றனர். பிறகு என்ன செய்வார்கள்? அவர்களை வெளியில் கொண்டு வந்து விடுவாரா? ருத்ர மாலை கடைசியில் தான் சரியாக உருவாகும். இந்த இனிமையிலும் இனிமையான விஷயங்களை பாபா தான் சொல்கிறார். வேறு யாருக்கும் தெரியாது. எத்தனைப் பேர் சொல்கின்றனர், உலகம் உருவாகவே இல்லை..... இப்போது ஸ்ரீராமச்சந்திரன் இங்கிருந்து பலனை அடைந்து எடுத்துச் செல்கிறார். திரேதாவில் போய் ராஜா ஆகிறார். அவருக்கு அஞ்ஞானம் எங்கிருந்து

வந்தது? வசிஷ்டர் அவருக்கு ஞானம் தருவதற்கு-உலகம் உருவாகவே இல்லையே? இது சிருஷ்டியின் சக்கரமாகும். அனைத்து விஷயங்களிலும் குழம்பிப் போயுள்ளனர். யாருமே தெரிந்து கொள்ளவும் இல்லை, அவர்களால் புரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. சிவபாபாவையே மறைத்து விட்டனர். சிவஜெயந்தி கொண்டாடவும் செய்கின்றனர். ஆனால் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் தான் பிறகு கருப்பாக (தூய்மையற்றவராக) ஆகிறார். பாபாவும் இவர்களை எப்போது கருப்பிலிருந்து வெள்ளையாக ஆக்க வேண்டுமோ அப்போது தான் வருகிறார். சிவஜெயந்திக்குப் பிறகு உடனே கிருஷ்ணரின் ஜெயந்தி வருகின்றது. சிவபாபா வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார், யாருக்கு? பிராமணர்களுக்கு. பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் முகவம்சாவளிகளுக்கு. அவர்கள் தான் பிறகு ராஜா-ராணி ஆகின்றனர். சிவபாபா சென்று விடுவார், பிறகு லட்சுமி-நாராயணரின் ராஜ்யம் இருக்கும் என்றால் பாபா கிருஷ்ணரை அதுபோல் உருவாகியிருக்கிறார். அவர்கள் பிறகு தந்தைக்குப் பதிலாகக் கிருஷ்ணரின் பெயரைப் போட்டு விட்டனர். கிருஷ்ணரை துவாபரயுகத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டனர். இப்போது சிவபாபா ராஜயோகம் கற்பிக்கிறார். நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் சொர்க்கத்தின் ராஜதானியை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் அதிக இளவரசர்-இளவரசிகள் உருவாகின்றனர். சங்கமம் மற்றும் சத்யுகத்தைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. நான் வருவதே கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில். அவர்கள் யுகம் தோறும் எனச் சொல்லி விட்டனர். அதுவும் 4 யுகங்களே உள்ளன. துவாபரத்திற்குப் பின் கலியுகம் வருகின்றது. பிறகு துவாபரயுகத்தில் வந்து என்ன செய்வார்? கீழே இறங்கும் கலையில் அனைவரும் சென்றேயாக வேண்டும். உயரும் கலை வருகிற சமயத்தில் தான் என்னுடைய பாகம் வருகின்றது. இவர்களோ கீழே இறங்கியே ஆகவேண்டும். குழந்தைகள் நீங்கள் 84 பிறவிகளை முடிக்க வேண்டும். உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தது பிராமண வர்ணமாகும் (குலம்). பிராமணர், பிறகு தேவதா, சத்திரிய...... இந்த வர்ணங்களும் கூட பாரதத்தில் பாடப்படுகின்றன. விராடரூபத்தின் சித்திரத்தை உருவாக்குகின்றனர். அதில் பிராமணர்களையும் சிவனையும் மறைத்து விட்டுள்ளனர். இந்த விஷயங்கள் எந்த சாஸ்திரங்களிலும் கிடையாது. சிவபாபா வந்து தத்தெடுக்கிறார், பிரம்மாவின் மூலம். சூத்திரரில் இருந்து பிராமணராக ஆக்குகின்றார். மற்றப்படி சூட்சுமவதனவாசி பிரம்மா எப்படி பிரஜாபிதா ஆகமுடியும்? முதலில் இந்த நிச்சயம் வேண்டும்-நிச்சயமாக அவர் (பாபா) தந்தையாகவும் உள்ளார், ஆசிரியராகவும், சத்குருவாகவும் உள்ளார். சொல்லவும் செய்கின்றனர், சத்கதியளிப்பவர் ஒருவரே! ஆனால் அவருடைய பெயர், வடிவம், தேசம், காலம் இவற்றை அறிந்து கொள்ளவில்லை. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1) **சாந்திக்கடலாகிய பாபாவிடமிருந்து சாந்தி-சுகத்தின் ஆஸ்தியைப் பெற்று சாந்தமான மனதுடன் இருக்க வேண்டும். ஒருபோதும் யாருக்கும் துக்கம் கொடுத்து அமைதியற்றவராக ஆக்கக் கூடாது. உப்புத் தண்ணீர் (வெறுக்கத்தக்கவராக) ஆகக் கூடாது.**

2) **பாபாவுக்கு சமமாக பார்வையற்றவர்களுக்கு ஊன்றுகோலாக ஆகவேண்டும். பாபாவின் உதவியைப் பெறுவதற்காக நிச்சயபுத்தி உள்ளவராகி சேவை செய்ய வேண்டும்.**

வரதானம் : (திவ்ய) தெய்விக புத்தி மூலம் சதா தெய்விகத் தன்மையை கிரகிக்கக் கூடிய வெற்றி மூர்த்தி ஆகுக!.

பாப்தாதா மூலம் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் தெய்வீக பிறவியின் பொழுதே திவ்யபுத்தியின் வரதானம் கிடைக்கின்றது. இந்த திவ்ய புத்தியின் வரதானத்தை ஒருவர் எவ்வளவு காரியத்தில் ஈடுபடுத்து கிறாரோ அவ்வளவு வெற்றி மூர்த்தி ஆகிறார். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் தெய்வீகத் தன்மை தான் வெற்றிக்கு ஆதாரமாகும். திவ்யபுத்தியைப் பெறக்கூடிய ஆத்மாக்கள் தெய்வீகமாக இல்லாதவர்களையும் கூட தெய்வீக தன்மை உடையவராக ஆக்கி விடுகிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தெய்வீகத் தன்மையையே கிரகிக்கின்றனர். தெய்வீகமல்லாத காரியத்தின் பாதிப்பு திவ்யபுத்தி உள்ளவர்கள் மீது ஏற்பட முடியாது.

சுலோகன் : தன்னை விருந்தாளி என உணர்ந்து இருப்பீர்களானால் மனநிலை (அவ்யக்தம்) சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டும் மற்றும் மகான்தன்மையாகவும் (உயர்ந்ததாக) ஆகிவிடும்.